

شناسایی و فراوانی ترکیب صید آبزیان در مشتاهای ساحلی شهر بندرعباس

مانی مهین^{۱*}, آرش باقری^۱, امیر هوشنج بحری^۱, علی سالارپوری^۲

^۱گروه شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندرعباس

^۲پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، بندرعباس

نوع مقاله:	چکیده
پژوهشی	این تحقیق به منظور بررسی وضعیت صید مشتاهای ساحل شهر بندرعباس از مهر تا اسفند ۱۳۹۲ انجام شد. نمونه برداری تصادفی به صورت ماهانه از سواحل بندرعباس شامل ۳ مشتا از هر کدام از مناطق نخل ناخدا، خواجه عطا و سورو صورت گرفت. نتایج نشان داد که در مجموع ۶۶ گونه و ۵۴ جنس، متعلق به ۴۵ خانواده از ماهیان توسط مشتاه صید می شوند که از این بین منطقه نخل ناخدا ۳۹ گونه، ۳۵ جنس و ۲۶ خانواده، منطقه خواجه عطا ۴۲ گونه، ۴۰ جنس و ۳۷ خانواده، منطقه سورو ۳۴ گونه، ۲۸ جنس و ۲۱ خانواده را دارا بودند. ترکیب صید در منطقه نخل ناخدا شامل: گواف رشتہ دار (۳۹/۷ درصد)، کالرماهیان (۱۰/۸ درصد) و خرچنگ ها (۹/۵ درصد) در منطقه خواجه عطا شامل، گواف رشتہ دار (۳۸/۵ درصد)، گاریز (۲۰/۹ درصد) و ساردین سند (۵/۱ درصد)، در منطقه سورو شامل: ساردین سفید (۵۶/۴ درصد)، چغوک رشتہ دار (۷/۱ درصد) و خامه ماهی (۶/۴ درصد) بود. فراوانی تعداد ماهیان صید شده در اسفند ماه به طور چشمگیری افزایش نشان داد. حداکثر تعداد گونه ها (۳۴ گونه) در مهر ماه در منطقه نخل ناخدا و حداقل آن (۱۶ گونه) در آذرماه و در سورو مشاهده شد. میزان صید به طور متوسط در هر بار تخلیه مشتا ۳۴ کیلوگرم بود که ۷۰ درصد آن را آبزیان غیرخوارکی تشکیل می دادند. نتایج آزمون آنالیز واریانس یکطرفه نشان داد میزان صید ماهیان غیرخوارکی در منطقه سورو به طور قابل ملاحظه ای نسبت به خواجه عطا و نخل ناخدا بیشتر بود ($P < 0.05$) در حالی که میزان صید ماهیان خوارکی تفاوت معنی داری با هم نداشتند ($P > 0.05$).

صید جزو ابزارهای صیدهای ثابت^۳ می باشد لذا، عملکرد این دام توسط پدیده جزر و مد صورت می گیرد و صید آن انتخابی نیست (Carpenter, 1996). دامهایی مانند مشتا را تورهای ثابت ساحلی نیز می گویند، ساختمان عمومی آنها شباهت زیادی با انواع تورهای ثابت ساحلی مرسوم در دنیا دارد. ساختمان مشتا متشکل از سه بخش مشخص است که به ترتیب عبارتند از: دیواره هادی، بدنه و جیب (ماهی دان) که هر یک از بخش های یاد شده، شکل و وظیفه خاصی دارند. بیشتر ماهیان سرگردان در محوطه مشتا، در نهایت برای یافتن راه خروج به جیب روی می آورند و اسیر می شوند. زمان برداشت صید از مشتها با توجه به کاهش تراکم صید یک بار در طول شبانه روز در زمان جزر صورت می گیرد. بیشینه تراکم صید به واسطه نحوه طراحی این ابزار صید در منطقه ماهی دان تجمع می یابد به خصوص به واسطه این که صیادان با تجربه جیب را در هر دو منطقه مشتا طراحی می کنند. تخلیه صید مشتا توسط یک تور دستی از همین قسمت در زمان جزر صورت می گیرد و زمانی که جزر کامل نیست جمع آوری بقیه صید توسط تورهای دستی در وسط مشتا صورت می گیرد. صید مشتا به طور کلی از چهار قسمت ماهی، میگو، خرچنگ و سرپایان تشکیل شده به همین علت طیف وسیعی از آبزیان توسط این ابزار صید مورد بهره برداری قرار می گیرند (عالی زاده و اولیایی، ۱۳۸۹). بررسی اطلاعات صید مشتها ای استان هرمزگان طی سال های ۱۳۸۸ و ۱۳۹۱ نشان می دهد میزان صید به روش مشتا در سال های ۱۳۸۸، ۱۳۸۹، ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ به ترتیب ۶۱۸، ۶۷۳، ۸۰۸ و ۴۵۰ تن بوده است که به طور متوسط کفزیان با ۷۸ درصد سهم عمدۀ ای در ترکیب صید مشتها دارند، میگو بیش از ۹ درصد، سطح زیان ریز ۸ درصد و سطح زیان درشت ۴ درصد از ترکیب صید را تشکیل می دانند (عالی زاده و اولیایی، ۱۳۸۸؛ عالی زاده و اولیایی، ۱۳۸۹؛ عالی زاده و اولیایی، ۱۳۹۰؛ عالی زاده و اولیایی، ۱۳۹۱). خرچنگ، ماهی شوریده، ماهیان دور ریز، گاریز، گربه ماهی و میگو به ترتیب با ۱۳، ۱۱، ۸ و ۶ درصد بیشترین سهم را در ترکیب صید مشتها ای هرمزگان داشته اند (اکبری و اسدی، ۱۳۷۹؛ Fischer and Brandt, 1984; Bianchi, 1984؛ ۱۳۷۹).

زرشناس (۱۳۷۰)، با بررسی صید به روش مشتا در آبهای استان هرمزگان فهرست ۱۶۹ نوع آبزی صید شده توسط این ابزار را گزارش نمود. اکبری و اسدی (۱۳۷۹)، به معرفی ساختار مشتا، نحوه صید و ترکیب صید و مضرات مشتا پرداختند و بیان داشتند که در مشتها عموماً آبزیان نابلغ و نوزاد صید می شوند. بررسی های آنها نشان داد که ترکیب عمدۀ صید مشتها را در هرمزگان، میگوی موزی (۲۴ درصد)، شگ ماهیان (۱۷/۸ درصد)، کفال ماهیان (۸/۷ درصد) و ماهی شورت (۳/۴ درصد) به خود اختصاص داده اند. اسدی و همکاران (۱۳۸۰)، ساختار جمعیت میگوی سفید (*etapenaeus affinis*) در مشتها ای استان هرمزگان را مطالعه نمودند. اکبری (۱۳۸۱)، فراوانی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*) را در ترکیب صید مشتا در آبهای استان هرمزگان مورد بررسی قرار داد.

این تحقیق به منظور پاسخ به این پرسش انجام گرفت که آیا صید به روش مشتا می تواند تأثیر زیان آوری به همراه آسیب های بوم شناختی بر ذخایر آبزیان داشته باشد و آیا نیاز است تا نسبت به ادامه فعالیت این روش صید در مناطق حساس ساحلی بازبینی صورت پذیرد یا خیر. لذا هدف از انجام این تحقیق شناسایی، تعیین ترکیب، فراوانی و تغییرات زمانی صید مشتها در سواحل شهر بندرعباس می باشد.

مواد و روش ها

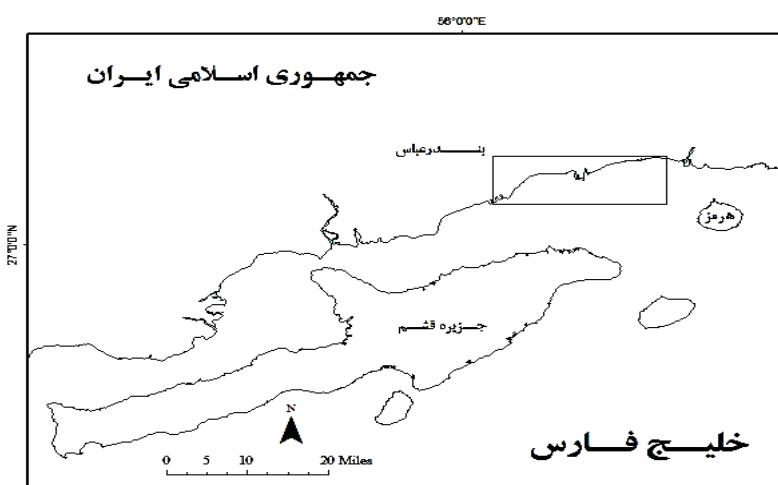
بر اساس آمار مشخص شده است که در مجموع ۳۶۷ مشتا در استان هرمزگان فعال می باشند. نتایج حاصل از شش ماه بررسی مشتها ای فعال در سواحل شهر بندرعباس نشان داد که در مجموع ۱۲۴ مشتا فعال در حوزه مرکزی بندرعباس وجود دارد که از این تعداد ۵۴ دستگاه در منطقه ساحلی شهر بندرعباس مستقر می باشند (جدول ۱). سواحل شهر بندرعباس عموماً دارای بافت شنی می باشد که شیب ملایم ساحل آن را جهت احداث تورهای ثابت ساحلی (مشتا) مناسب نموده است. در این تحقیق از سه منطقه متفاوت از غرب تا شرق بندرعباس در مجموع از ۹ مشتا نمونه برداری گردید. به طوریکه، ۳ مشتا در شرق بندرعباس (سواحل نخل ناخدا)، ۳ مشتا در مرکز (سواحل خواجه عطا) و ۳ مشتا در غرب بندر عباس (سواحل سورو) مورد بررسی قرار گرفت (شکل ۱). فاصله تقریبی مشتها در سه ناحیه از یکدیگر بین ۲۰۰ تا ۵۰۰ متر متفاوت بود.

² Pasive Gear

جدول ۱. لیست تعداد مشتاهای مختلف حوزه مرکزی بندرعباس (۱۳۹۱)

ردیف	منطقه	مشتاهای غیر فعال	مشتاهای فعال	مشتاهای غیر فعال
۱	گچین	۳۱	۱۱	
۲	بوستانو	۳۹	۹	
۳	سورو	۲۸	۴	
۴	خواجه عطا	۷	-	
۵	نخل ناخدا	۱۹	۳	

گردآوری اطلاعات در این تحقیق عمدتاً از طریق مشاهدات میدانی، تعیین میزان صید، تعیین ترکیب و فراوانی صید انجام گردید. جامعه آماری شامل ۵۴ دستگاه مشتا در شهر بندرعباس بود که در این بررسی ماهانه ۹ دستگاه از آنها به صورت تصادفی به عنوان نمونه بر اساس محل استقرار، اداره و موقعیت دسترسی انتخاب شده و مورد بررسی قرار گرفتند. با انجام عملیات میدانی و براساس مشاهدات، اقدام به نمونه گیری و ثبت اطلاعات مربوط به مشتا، شناسایی و تعیین ترکیب و فراوانی صید گردید. شناسایی گونه های موجود در مشتا، عمدتاً در محل انجام گردید، اما برخی از گونه ها جهت شناسایی نهایی به آزمایشگاه انتقال داده شدند. شناسایی گونه ها عمدتاً با استفاده از کلیدهای شناسایی معتبر شامل کلید پنج جلدی فائو، (اسدی و دهقانی، ۱۳۷۵)، (Kuronuma and Abe, 1986)، (Carpenter et al, 1996)، (Fischer and 1984) و مار دریایی از (محمدیان، ۱۳۸۲) استفاده شد. اطلاعات مورد نظر در فرم مخصوص ثبت گردید. داده ها در نرم افزار صفحه گسترده Excel 2010 ثبت، پردازش و مورد آنالیز قرار گرفتند.

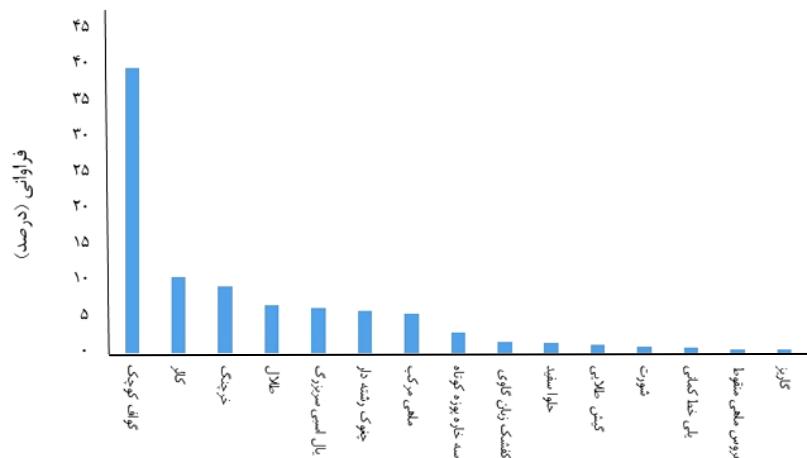

شکل ۱. نقشه منطقه مورد بررسی و محدوده نمونه برداری در ساحل بندرعباس

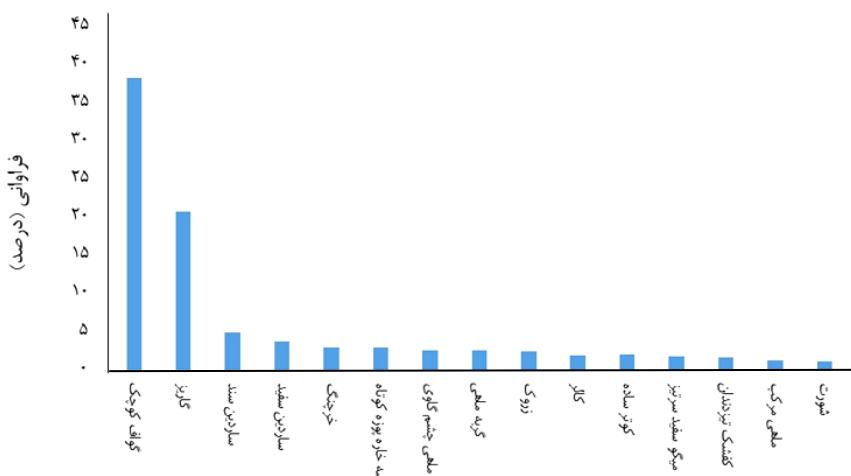
نتایج

بررسی میدانی و نمونه برداری های انجام شده از ترکیب ماهیان صید شده در مشتاهای شهر بندر عباس نشان داد که در مجموع ۶۶ گونه از ۵۴ جنس، متعلق به ۴۵ خانواده از ماهیان توسط مشتاهها صید می شوند (پیوست ۱). از این میان، منطقه نخل ناخدا ۳۹ گونه، ۳۵ جنس و ۳۱ خانواده، منطقه خواجه عطا ۴۲ گونه، ۴۰ جنس و ۳۷ خانواده، منطقه سورو ۳۴ گونه، ۲۸ جنس و ۲۶ خانواده را دارا بودند. فراوانی تعداد گونه ها در ترکیب صید در هر سه منطقه مورد بررسی نشان داد در منطقه نخل ناخدا، گواف رشته دار (۳۹/۷ درصد)، کالرماهیان (۱۰/۸ درصد) و خرچنگ ها (۹/۵ درصد) (شکل ۲) در منطقه خواجه عطا، گواف رشته دار (۳۸/۵ درصد)، گاریز (۲۰/۹ درصد) و ساردین سند (۵/۱ درصد) (شکل ۳)، در منطقه سورو، ساردین سفید

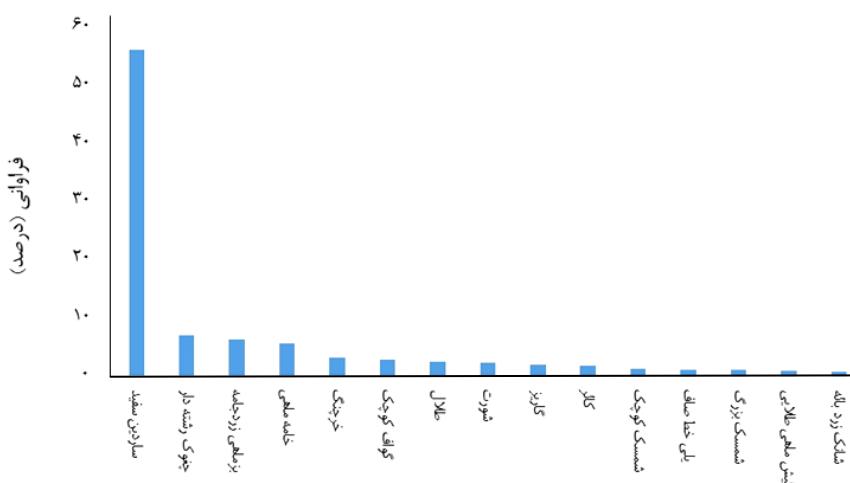
(۴/۵۶ درصد)، چغوک رشته دار (۱/۷ درصد) و خامه ماهی (۴/۶ درصد) از ترکیب صید را به خود اختصاص داده است (شکل ۴).

شکل ۲. فراوان ترین (درصد) گونه ها در صید مشتاهای نخل ناخدا در ساحل بندر عباس (۱۳۹۱)

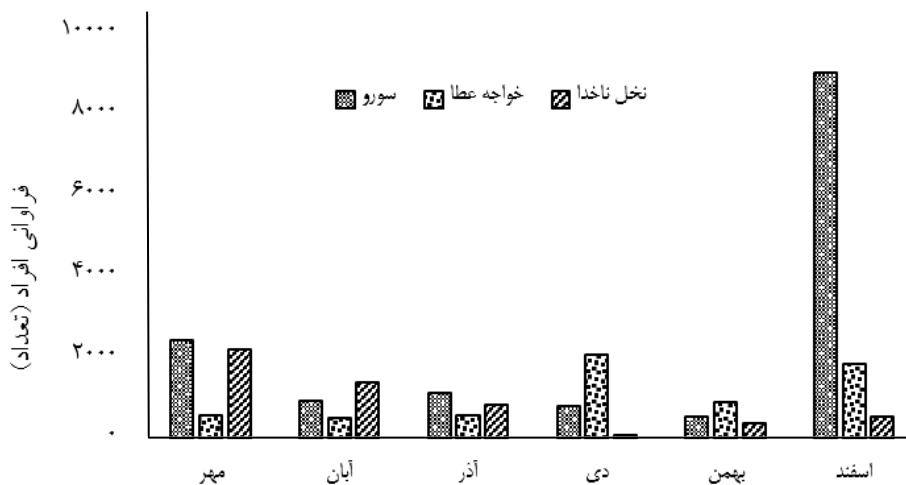

شکل ۳. فراوان ترین (درصد) گونه ها در صید مشتاهای خواجه عطا در ساحل بندرعباس (۱۳۹۱)

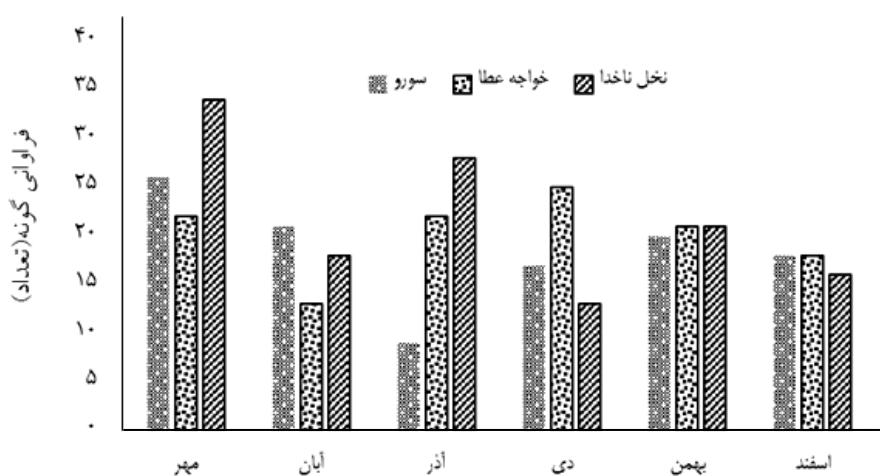

شکل ۴. فراوان ترین (تعداد) گونه ها در صید مشتهاي سوره در ساحل بندريعياس (۱۳۹۱)

بررسی تغییرات ماهانه ترکیب صید مشتاهای بندرعباس نشان داد که فراوانی تعداد افراد صید شده در اسفند ماه به طور چشمگیری افزایش یافت. این در حالی است که فراوانی افراد در مناطق مختلف دارای تغییرات ماهانه محسوسی بود (شکل ۵). از طرف دیگر تنوع (تعداد) گونه های مشاهده شده از مهر ماه تا اسفند ماه روند کاهشی نشان داد، به طوریکه حداکثر تعداد گونه ها (۳۴ گونه) در مهر ماه در منطقه نخل ناخدا و حداقل آن (۱۶ گونه) در آذرماه و در سورو مشاهده شد (شکل ۶). نتایج آزمون آنالیز واریانس یکطرفه نشان داد میزان صید ماهیان غیرخوارکی در منطقه سورو به طور قابل ملاحظه ای نسبت به خواجه عطا و نخل ناخدا بیشتر بود ($P < 0.05$) درحالی که میزان صید ماهیان خوارکی تفاوت معنی داری با هم نداشتند ($P > 0.05$).

شکل ۵. فراوانی ماهانه (افراد ماهیان) در صید مشتاهای ساحل بندرعباس (۱۳۹۱)

شکل ۶. فراوانی ماهانه (تعداد گونه ها) در صید مشتاهای ساحل بندرعباس (۱۳۹۱)

بحث

نتایج این بررسی نشان داد که در مجموع ۶۶ گونه و ۵۴ جنس، متعلق به ۴۵ خانواده از ماهیان توسط مشتاهها صید می شوند. که از این بین منطقه نخل ناخدا ۳۹ گونه، ۳۵ جنس و ۳۱ خانواده، منطقه خواجه عطا ۴۲ گونه، ۴۰ جنس و ۳۷ خانواده، منطقه سورو ۳۴ گونه، ۲۸ جنس و ۲۶ خانواده را دارا بودند. اکبری و اسدی (۱۳۷۹) اعلام داشتند که در بررسی ترکیب صید مشتاهها، ماهیان استخوانی از نظر فراوانی صید بیشترین سهم را (۴۹ درصد) داشته اند. بعد از آن میگوها (۴۶ درصد) و در

مراحل بعدی خرچنگ (۳/۴ درصد) و سرپایان (۰/۲ درصد) قرار داشتند. از ماهیان غیرخوارکی گریه ماهی ها (*Arius sp.*) بیشترین درصد فراوانی (۰/۳۱ درصد) را نشان دادند. همچنین گونه های معمول خوارکی شامل ۹۴ نوع ماهی استخوانی، ۶ گونه میگو و یک گونه کوسه بود، که در بین آنها گونه های سارдин سرمه (Sardinella longiceps) (گاریز) (Liza cainata) ۲/۴ درصد بیشترین سهم را به خود اختصاص دادند. میگوها نیز شامل ۶ سارم (*Scomberoides sp.*) به ترتیب با ۷/۲، ۵/۸ و ۲/۴ گونه های ساردن روند. شاید یکی از دلایل افزایش گونه بوده که گونه میگوی موزی (*Penaeus marguiensis*) (۲۴ درصد) و میگوی سفید درشت (*Metapenaeus affinis*) (۷/۴ درصد) فراوان ترین آنها بودند (اکبری و اسدی، ۱۳۷۶).

مناطق جزو مدی ساحل و آبهای کم عمق حاشیه آن به دلیل وفور مواد غذایی و امنیت لازم، زیستگاه اغلب نوزادان آبزی بوده و در برخی موارد نیز محل تخم ریزی بعضی گونه ها می باشند. لذا از جنبه های اکولوژیک دارای اهمیت خاصی هستند. این مناطق در واقع بانک های زیستی دریا (به خصوص خورها و جنگل های حرا) به شمار می روند. شاید یکی از دلایل افزایش فراوانی گونه ها، نزدیکی به خوریات منطقه حفاظت شده حرا باشد. مناطق حرا و خوریات نقش حمایتی ویژه ای در احیاء ذخایر ماهیان به ویژه گونه های ساحلی می توانند داشته باشند. بررسی تحقیقات گذشته بروی صید میگوها در مشتا معلوم کرد که تعداد نمونه های بالغ و در حال تخم ریزی میگوی موزی در صید مشتا در هر زمان از سال به اندازه ای نیست که نگران کننده و هشدار دهنده باشد (اکبری و اسدی، ۱۳۷۹). البته توجه به این نکته نیز ضروری است که جریانات دریایی و حرکات امواج در مناطق ساحلی می تواند اثرات لحظه ای و بسیار زیادی بر روی شبکه غذایی و همچنین ترکیب گونه ای آبزیان سواحل شهر بندرعباس داشته باشد. محققین عنوان می دارند ذخایر آبزیان در آبهای ساحلی دارای زی توده کم بوده و در دسته جات کوچک زندگی می نمایند، که این ذخایر به شدت وابسته به زیستگاه بوده و نوسانات محیطی و جریانات ساحلی بر روی آنها تأثیرگذار می باشند (Snelgrove et al., 2001).

سایر ماهیان تجاری صید شده در مشتها نیز غالباً نابالغ بوده و مراحل باروریشان قابل بحث نیست که این خود دلیلی بر این مدعایست که مشتها در استان هرمزگان غالباً آبزیان جوان را صید می کنند (اکبری و اسدی، ۱۳۷۹). همچنین در تحقیقی مشخص شده است که ماهیان گزارش شده از آبهای ساحلی شهر بندرعباس همگی ماهیان مهاجر کرانه ای می باشند (اسدی و دهقانی، ۱۳۷۵؛ عالی زاده و اولیایی، ۱۳۸۹).

هرچند که تاکنون اطلاعات جامعی در خصوص تغییرات فصلی فراوانی و تراکم ماهیان مناطق ساحلی وجود ندارد اما می توان اظهار داشت که این موضوع می تواند تابعی از روند تغییرات محیطی خلیج فارس باشد. صید روزانه هر مشتا در سواحل بندرعباس به طور متوسط ۹ کیلوگرم می باشد که از این مقدار ۵۱ درصد آن را ماهیان ماکول (خانواده شگ ماهیان، آنچوی ماهیان و کفال ماهیان) و ۴۵ درصد آنرا آبزیان حرام گوشت (خرچنگ ها، ماهی مرکب و...) و ۴ درصد را انواع میگوها و ماهیان ریز تشکیل می دهند (زرشناس، ۱۳۷۰). در حال حاضر ۷۷۳ دستگاه مشتا در آبهای استان هرمزگان وجود دارند که ۳۶۷ دستگاه فعال می باشند. این در حالی است که کل مشتها ای شهر بندر عباس ۱۲۴ دستگاه می باشد. طبق گزارش آمار صید شیلات استان در سال ۱۳۸۶، در مجموع ۵۴۴ دستگاه مشتا در استان هرمزگان فعال بوده که در مجموع ۱۸۷۴ تن انواع ماهیان را صید نموده اند و عمدۀ صید آنها را سفره ماهیان (۱۳۱ تن)، شبه شوریده (۱۲۷ تن) و میگو (۱۲۰ تن) تشکیل می دادند. به طور متوسط صید روزانه هر مشتا ۳۵ کیلوگرم به دست آمده است و سرانه صید هر مشتا ۳ تن بوده است (افتخارنی، ۱۳۸۷). مطالعات اکبری و اسدی (۱۳۷۹) معلوم کرد که میزان یکبار صید مشتا در ماه های شهریور، مهر و آبان به ترتیب ۱۲/۵، ۱۲/۴ و ۱۴/۱ کیلوگرم بیشتر از سایر ماه ها است که علت اصلی این برتری را وجود میگو در صید مشتها اعلام کردند. آنها اعلام داشتند که میزان صید ماهیان تجاری مشتا از قبیل حلوا سفید، شوریده، شیرماهی، قیاد، سنتگسر، شانک و... به میزان قابل توجهی نبوده است.

منابع

اسدی، م.، دهقانی، ر. ۱۳۷۵. اطلس ماهیان خلیج فارس. موسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران. ۲۲۶ ص.

- اسدی، ۵، اکبری، ح. ۱۳۷۶. بررسی صید بروش مشتا در سواحل استان هرمزگان . موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۶۶ ص.
- اسدی، ۵، سواری، ا، سیف آبادی، ج. ۱۳۸۰. ساختار جمعیت میگوی سفید (*Metapenaeus affinis*) در مشتاهای استان هرمزگان. مجله علوم دریایی ایران. شماره ۱، صفحات ۱-۱۵.
- اعتماد، ا، بابا مخیر، م. ۱۳۶۹. ماهیان خلیج فارس. انتشارات دانشگاه تهران. ۲۵۷ ص.
- اکبری، ح. ۱۳۸۱. فراوانی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*) در ترکیب صید مشتا در آبهای استان هرمزگان. فصلنامه علمی شیلات ایران. شماره ۳۸، صفحات ۱-۷.
- اکبری، ح، اسدی، ۵. ۱۳۷۹. بررسی فراوانی میگوی موزی (*Penaeus merguensis*) صید شده در مشتاهای استان هرمزگان. پژوهش و سازندگی در امور دام و آبزیان. شماره ۴۸، صفحات ۱۰۴-۱۰۸.
- افتخارنیا، ا. ۱۳۸۷. گزارش آمار صید استان هرمزگان. اداره کل شیلات استان. ۵۸ ص.
- زرشناس، غ. ۱۳۷۰. بررسی منابع میگوی استان هرمزگان. مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان. بندرعباس. ۷۴ ص.
- عالی زاده، ا، اولیایی، م. ۱۳۸۸. گزارش آمار صید استان هرمزگان. اداره کل شیلات استان. ۵۲ ص.
- عالی زاده، ا، اولیایی، م. ۱۳۸۹. گزارش آمار صید استان هرمزگان. اداره کل شیلات استان. ۶۰ ص.
- عالی زاده، ا، اولیایی، م. ۱۳۹۰. گزارش آمار صید استان هرمزگان. اداره کل شیلات استان. ۶۲ ص.
- عالی زاده، ا، اولیایی، م. ۱۳۹۱. گزارش آمار صید استان هرمزگان. اداره کل شیلات استان. ۵۴ ص.
- محمدیان، ح. ۱۳۸۲. خزندگان و دوزیستان ایران. انتشارات شبپره. ۲۳۲ ص.

Carpenter, K.E., Krupp, F., Jones, D.A., Zajonz, U. 1996. FAO species identification field guide for fishery purposes. The living marine resources of Kuwait, Eastern Saudi Arabia, Bahrain, Qatar, and the United Arab Emirates. 293 p.

Brandt, A.V. 1984. Fish catching methods of the world. Aron Lito ltd. Stratfrod-Upo-Avon, Warmickshire, Great Britain. pp.153-175.

Fischer, W., Bianchi, G. 1984. FAO species identification sheets for fishery purposes, western Indian ocean. Vols. I-V, FAO. Rome, Italy.

Jereb, P., Roper, C.F.E. 2010. Cephalopods of the world. Volume 2. FAO Species Catalogue for Fishery Purposes. 610 p.

Jereb, P., Roper, C.F.E. 2005. Cephalopods of the world. Volume 1. FAO Species Catalogue for Fishery Purposes. 271 p.

Kuronuma, K., Abe, Y. 1986. Fishes of the Persian Gulf. Kuwait Institute for Scientific Research. State of Kuwait. 357 P.

Snelgrove, P.V.R., Grassle, J.F, Grassle, J.P., Petrecca, R.E, Stocks, K.I. 2001. The role of colonization in establishing patterns of community composition and diversity in shallow water sedimentary communities. Journal of Marine Research. 59: 813-831.

نام علمی	نام فارسی	گروه جانوری	خانواده	خانواده
<i>Arius thalassinus^(a,b,c), Arius tenuispinis^(a,b,c)</i>	گربه ماهی	Ariidae	ماهیان	
<i>Strongylura strongylura^(b)</i>	سوزن ماهی	Belonidae	ماهیان	
<i>Gnathanodon speciosus^(a,b,c), Carangoides chrysophrys^(b)</i>	گیش ماهی طلای و پوزه صاف	Carangidae	ماهیان	
<i>Chanos chanos^(c)</i>	خامه ماهی	Chanidae	ماهیان	
<i>Sardinella sindensis, Sardinella albella^(a,b,c), Anodontostoma chacunda^(a,b,c) Ilisha megaloptera</i>	ساردین سند، ساردین سفید شمسک پرگ، گواف کوچک	Clupeidae	ماهیان	
<i>Cynoglossus bilineatus^(c)</i>	زبان گاوی	Cynoglossidae	ماهیان	
<i>Dasyatis bennetti^(a)</i>	سیر ماهی گزنده	Dasyatidae	ماهیان	
<i>Drepane punctata^(a)</i>	عروس ماهی منقوط	Derpanidae	ماهیان	
<i>Gerres filamentosus^(a,b,c), Pentaprion longimanus^(a)</i>	چخوک رشتہ دار، چخوک شفاف	Gerridae	ماهیان	
<i>Gymnura poecilura^(b,c)</i>	سفره ماهی پروانه ای	Gymnuridae	ماهیان	
<i>Pomadasys kaakan^(b)</i>	ستگسر	Haemulidae	ماهیان	
<i>Leiognathus bindus^(a,b,c), Leiognathus sp^(a)</i>	کالر	Leiognathidae	ماهیان	
<i>Lutjanus lemniscatus^(a), Lutjanus fulvus^(c)</i>	سرخوخطزد، سرخو دم سیاه	Lutjanidae	ماهیان	
<i>Valamugil seheli^(a,b,c), liza klunzingeri^(b), Liza carinata^(a,c)</i>	کفال ماهیان، گاریز	Mugilidae	ماهیان	
<i>Upeneus sulphureus^(b,c), Mulloides flavolineatus^(a)</i>	بز ماهی	Mullidae	ماهیان	
<i>Muraenesox Cinereus^(a)</i>	مار ماهی تیز دندان	Muraenesocidae	ماهیان	
<i>Pseudorhobus arsius^(a,b,c)</i>	کفشک پهن چپ رخ	Paralichthyidae	ماهیان	
<i>Platycephalus indicus^(a,b,c)</i>	زمین کن دم نواری	Platycephalidae	ماهیان	
<i>Plotosus lineatus^(b)</i>	گرزک	Plotosidae	ماهیان	
<i>Eleutheronema tetradactylum^(b)</i>	رانگو معمولی	Polynemidae	ماهیان	
<i>Rhinoptera javanica^(a)</i>	سیر ماهی دو پوزه	Rhinopteridae	ماهیان	
<i>Scatophagus argus^(a,b)</i>	زروک	Scatophagidae	ماهیان	
<i>Otolithes ruber</i>	شوریده	Scianidae	ماهیان	
<i>Rastrelliger kanagurta^(a,b,c), Scomberomorus commerson^(b)</i>	طلال، شیر	Scombridae	ماهیان	
<i>Epinephelus coioides^(c)</i>	هامور معمولی	Serranidae	ماهیان	
<i>Siganus javous^(c)</i>	صافی	Siganidae	ماهیان	
<i>Sillago sihama^(a,b,c)</i>	شورت	Sillaginidae	ماهیان	
<i>Sparidentex hasta^(b), Acanthopagrus latus^(c), Acanthopagrus berda^(c)</i>	جاھرو، شانک زرد باله، گر سیاه	Sparidae	ماهیان	
<i>Sphyraena jello^(a,b,c), Sphyraena obtusata</i>	کوترساده، کوتر دهان زرد	Sphyraenidae	ماهیان	
<i>Pampus argenteus^(a,b,c)</i>	حلوا سفید	Stromatidae	ماهیان	
<i>Terapon theraps^(a,b,c), Terapon jarbua^(a,b)</i>	بلی خط صاف	Terapontidae	ماهیان	
<i>Lagocephalus spadiceus^(b)</i>	بادکنک ماهی طلایی	Tetradontidae	ماهیان	
<i>Triacanthus biaculeatus^(a,b)</i>	سه خاره پوزه کوتاه	Triacanthidae	ماهیان	
<i>Trichiurus lepturus^(a,b,c)</i>	بال اسپی سریزگ	Trichiuridae	ماهیان	
<i>Sepia Pharaonis^(a,b,c)</i>	ماهی مرکب ببری	Sepiidae	نرم تنان	
<i>Uroteuthis duvaucelii</i>	کلموک	Loliginidae	نرم تنان	
<i>Metapenaeus affinis^(a,b,c), Penaeus semisulcatus^(b)</i>	میگو سفید سرتیز، ببری	Penaeidae	سخت پوستان	
<i>Protunus segnis</i>	خرچنگ	Crustaceae	سخت پوستان	
<i>Hydrophis lapemoides^(a,b,c)</i>	مار دریایی	Sea snake	خرنده‌گان	